USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Evy Šonkové a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Sylvy Šiškeové v právní věci žalobkyně a) **U. A.**, a žalobce b) **nezl. D. A.**, zastoupený žalobkyní a) jako zákonnou zástupkyní, oba zastoupeni Mgr. Michalem Halvou, advokátem se sídlem Vinohrady 45, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 9. 2022, č. j. OAM-659/ZA-ZA11-D02-2022, o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 14. 12. 2022, č. j. 22 Az 33/2022-54,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žalobci **nemají** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobci jsou kazašskými státními příslušníky, kteří do České republiky přicestovali z vlasti přes Itálii s platnými schengenskými turistickými vízy vydanými Italskou republikou. Následně v České republice podali žádost o udělení mezinárodní ochrany.

[2] Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) zastavil řízení o jejich žádosti o mezinárodní ochranu podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (zákon o azylu), protože žádost byla nepřípustná podle § 10a odst. 1 písm. b) zákona o azylu. Státem příslušným k posouzení jejich žádosti o mezinárodní ochranu je totiž dle čl. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. 6. 2013 (nařízení Dublin III) Itálie.

[3] Proti napadenému rozhodnutí podali žalobci žalobu, kterou Krajský soud v Brně (dále jen „krajský soud“) shora označeným rozsudkem zamítl. Uvedl, že z judikatury Evropského soudu pro lidská práva ve spojení s aktuální informací o fungování italského azylového systému vyplývá, že žadatelé o mezinárodní ochranu, kteří jsou zranitelnými osobami dle italského práva (včetně rodin s dětmi), mají přednostní nárok na ubytování v zařízení SAI (systém pro ubytování a integraci), která jinak slouží zejména k ubytování cizinců, kterým byla mezinárodní ochrana udělena. S přemístěnými žadateli, kteří v Itálii

doposud o mezinárodní ochranu nežádali, je zacházeno jako s prvožadateli. Systémové nedostatky v italském azylovém systému neshledal.

[4] Podle krajského soudu při absenci jiných konkrétních okolností není důvodu domnívat se, že by žalobcům toto ubytování nebylo umožněno a že by podmínky ubytování v systému SAI nebyly uzpůsobeny skutečnosti, že žalobkyně má malé dítě. I kdyby však dočasně byli žadatelé ubytováni v jiném typu zařízení, součástí nové italské vnitrostátní úpravy bylo významné rozšíření služeb v nich poskytovaných.

[5] Krajský soud dále uvedl, že žalobní námitky směřovaly pouze k fašistickým kořenům italské premiérky a k obavám, že je v Itálii důvod obávat se projevů rasismu a fašismu. O tom se však žádné informace o zemi původu nezmiňují. Jakkoliv politická minulost současné italské premiérky může být podle krajského soudu vnímána kontroverzně, povolební rétorika italské vlády je umírněnější a sama premiérka potvrdila silné evropské zakotvení. Navíc na konci roku 2020 došlo ke zlepšení podmínek přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[6] Proti rozsudku krajského soudu podali žalobci (dále jen „napadený rozsudek“ a „stěžovatelé“) kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), tj. pro nesprávné posouzení právní otázky soudem a vady řízení, pro které měl soud napadené rozhodnutí zrušit.

[7] Stěžovatelé namítají, že jsou zranitelnými osobami, s čímž se žalovaný ani krajský soud nevypořádali. Stěžovatelka je matka samoživitelka a stěžovatel má pouze jeden a půl roku (v kasační stížnosti je chybně uvedeno dva a půl roku – pozn. NSS), má k nim tedy být přistupováno se zvláštní péčí.

[8] Při uplatňování nařízení Dublin III musí Česká republika respektovat rodinný život a také mít na mysli nejlepší zájem dítěte. Při posouzení toho, co je v nejlepším zájmu dítěte, má být zejména náležitě zohledněno blaho a sociální vývoj nezletilé osoby. Žalovaný v napadeném rozhodnutí nejlepší zájem nezletilého dítěte neposoudil a vliv událostí na správný vývoj stěžovatele s ohledem na jeho nízký věk bagatelizoval.

[9] Díky částečné znalosti českého jazyka, prostředí a několika blízkým osobám je v nejlepším zájmu stěžovatelky a jejího nezletilého syna zůstat v České republice. V České republice je také větší šance, že bude nalezen otec stěžovatele, což je v zájmu dítěte. Přemístění do Itálie by pro oba znamenalo velký stres způsobený neznámým prostředím a jazykem, jakož i ztrátou blízkých osob, který může hraničit s ohrožením zdraví.

[10] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost, případně odmítnutí pro nepřijatelnost. Kasační stížnost podle něho neobsahuje žádnou relevantní kasační námitku, nesnaží se polemizovat se závěry krajského soudu, pouze rozšiřuje důvody mající bránit přemístění s cílem vynutit si setrvání v České republice.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[11] Nejvyšší správní soud se nejprve musel zabývat otázkou přijatelnosti kasační stížnosti. Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud odmítne kasační stížnost ve věci, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, pro nepřijatelnost, pokud tato stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

[12] Vymezením institutu nepřijatelnosti a výkladem konceptu přesahu vlastních zájmů stěžovatele se Nejvyšší správní soud podrobně zabýval v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, publ. pod č. 933/2006 Sb. NSS.

[13] Stěžovatelé k otázce přijatelnosti své kasační stížnosti nic netvrdili. Řízení o kasační stížnosti je ovládáno zásadou dispoziční. Obsah a kvalita kasační stížnosti do značné míry předurčují nejen rozsah přezkumné činnosti, ale i obsah rozhodnutí soudu (viz např. rozsudek ze dne 26. 1. 2015, č. j. 8 As 109/2014-70). Jde proto k tíži stěžovatelů, pokud v kasační stížnosti netvrdí důvody, pro které má být kasační stížnost přijatelná.

[14] Argumentace stěžovatelů obsažená v kasační stížnosti se v podstatě soustředí pouze na otázku, zda žalovaný správně posoudil, že není namístě aplikovat čl. 17 nařízení Dublin III. Se závěry krajského soudu nepolemizují. Nejvyšší správní soud však ve svých rozhodnutích setrvale uvádí, že povaha kasační stížnosti jako opravného prostředku proti rozhodnutí soudu vylučuje, aby se zabýval výtkami směřujícími proti správnímu rozhodnutí (§ 102 a násl. s. ř. s.).

[15] Nejvyšší správní soud shrnuje, že krajský soud napadené rozhodnutí s ohledem na to, jak obecně byly formulovány žalobní námitky, vyčerpávajícím způsobem přezkoumal. Důkladně popsal pozitivní změny v italském azylovém systému v posledních letech, jakož i současný způsob zacházení se zranitelnými osobami. Odůvodnění závěru, proč je přemístění stěžovatelů do Itálie možné, je dostatečné.

[16] Námitky týkající se jazykové vybavenosti stěžovatelky, přítomnosti osob blízkých, stresu z přemístění či hledání otce dítěte jsou nepřípustné, neboť je stěžovatelé neuplatnili v řízení před krajským soudem, ač tak učinit mohli (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

[17] Pokud se jedná o otázku zohlednění nejlepšího zájmu dítěte, Soudní dvůr Evropské unie v rozsudku ze dne 23. 1. 2019, *M. A. a další*, C-661/17 (bod 71), zdůraznil, že ani úvahy týkající se nejlepšího zájmu dítěte nemohou zakládat na straně členského státu povinnost, aby možnosti podle čl. 17 nařízení Dublin III využil a sám posoudil žádost, k jejímuž posouzení není příslušný. Proto námitky stěžovatelů, že nebyl zohledněn nejlepší zájem dítěte, nejsou případné.

IV. Závěr a náhrada nákladů řízení

[18] Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud uzavírá, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje zájmy stěžovatelů, a proto není důvod pro její přijetí k věcnému projednání. Posuzovaná věc se netýká otázek, které dosud nebyly řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu, ani těch, které jsou řešeny rozdílně, stejně tak

nebyl shledán důvod k judikaturnímu odklonu. Kasační soud rovněž neshledal zásadní pochybení krajského soudu. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 104a odst. 1 s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[19] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, usnesení NSS ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28). Stěžovatelé v řízení nebyli úspěšní, proto nemají právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, avšak nevznikly mu žádné náklady nad rozsah jeho úřední činnosti, a proto mu soud jejich náhradu nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. března 2023

Mgr. Eva Šonková
předsedkyně senátu